

**KRISTAUS
KARALIAUS**

LAIVAS

**TĖVŲ, MARIJONŲ,
BENDRADARBIŲ,
SAVAITRAŠTIS**

XIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Evangelija

Mat. 6, 24 - 33

ANUO metu: Kalbėjo Jėzus savo mokytiniais: Nė vienas negali tarnauti dviem valdovams: nes arba jis vieno nekęs ir mylės kitą, arba vieno laikysis ir niekins kitą. Negalite tarnauti Dievui ir mamonai. Todėl aš sakau jums: Nebūkite bailiai susirūpinę savo gyvybe, ką valgysite, nė savo kūnu, kuo vilkėsite. Argi gyvybė ne svarbesnė už valgį ir kūnas už drabužį? Žvilgtterėkite į dangaus sparnuočius: jie nesėja, nei pjauna, nei į kluonus nekrauna, o jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne daug daugiau verti, kaip jie? Kas gi jūsų gali savo rūpesčiu padidinti savo ūgį vienu mastu? Ir kam jūs bailiai rūpinatės drabužiu? Išžiūrėkite į laukines lelijas, kaip jos auga; jos nesidarbuoja ir neverpia; tačiau aš sakau jums, kad ir Saliamonas visoje savo garbėje nebuvo taip apsilkęs, kaip kiekviena iš jų. Taigi, jei Dievas taip apvelka laukinę gėlę, kuri šiandien yra, o rytoj metama į krosnį, kaipgi labiau jus, žmones, menko tikėjimo. Nebūkite, tad bailiai susirūpinę ir nesykykite: Ką valgysime, ar ką gersime, ar kuo apsirengsime? Nes visų tų dalykų labai jieško pagony. Juk jūsų Tėvas žino, kad visa to jums reikia. Taigi

Lekcija

Gal. 5, 16 - 24

BROLIAI: Elkitės vadovaujant dvasiai, ir jūs nevykdysite kūno geidulių. Nes kūnas geidžia prieš dvasią, o dvasia prieš kūną; nes tuodu yra vienas kitam priešingu, kad nedarytumėte visa, ko tik norite. O jei jūs esate dvasios vedami, jūs nesate po įstatymu. Kūno darbai yra matomi; jie yra: paleistuvystė, susitepimas, begėdystė, pasileidimas, stabų garbinimas, žavėjimai, neprietelystė, barniai, pavydai, rūstybė, vaidai, nesutikimai, atskalos, neapykantos, žmogžudystės, girtuokliavimai, apsirijimai ir į tuos panašūs dalykai. Kaip aš jums anksčiau sakiau, taip ir vėl iš anksto sakau: Kurie tai daro, tie negaus Dievo karalystės. Dvasios gi vaisius yra: meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrumas, maloningumas, gerumas, romumas, ištikimybė, kuklumas, susilaikymas, šaishybė. Prieš tokius nėra įstatymo. Kurie yra Kristaus, tie prikalė ant kryžiaus savo kūną drauge su ydomis ir geiduliais.

jieškote visų pirma Dievo karalystės ir jos teisybės, o visa tai bus jums pridėta.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: 3.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10¢ a copy. Editor Rev. C. A. Matulaitis, M.I.C.

Bailių karalystė

Pranas Garšva

Pasakojama apie laivą, pakliuvusį audron. Laivas stenėjo, braškėjo ir šokinėjo per bangas. Jau kartais atrodydavo, kad jis luš pusiau, ir visi keleiviai bus atiduoti jūros žuvims. Vieni meldėsi, kiti dejavo, tretį tartum be galvų lakstė, iš vieno krašto į kitą, mėgindami bent paskutiniai patekti mirties prieglobstin.

Tame pačiame laive ramiai žaidė mažas vaikelis, lyg jam visiškai nerūpėtų ateitis. Jis vienas tebuvo drąsuolis šioje bailių karalystėje. Net išsigandusiems keleiviams ramiau ir drąsiau pasidarė. Vienas iš jų prisiartinio prie vaikelio ir paklausė:

— Vaikeli, ar tu nebijai, kad šioje audroje laivas gali nuskęsti?

— Ne, — ramiai atsakė vaikas. — Jis negali nuskęsti, nes mano tėvelis sėdi prie vairo...

Didysis Vairininkas

Šiam sekmadieniui skirtoje evangelijoje pats Kristus pasakoja apie sūnišką pasitikėjimą Dievu. Čia žmogaus gyvenimas palyginamas su dangaus sparnuočių gyvenimu, čia vėl jis parodomos esąs panašus į laukų lelijų trumpalaikį, bet gražų ir prasmingą gyvenimą. Ir kiek šiame pasakojime paguodos bei suraminimo, kiek jame reikiamo pasitikėjimo tuo didžiuoju Vairininku, kuris veda kiekvieno žmogaus gyvenimo laivelį į amžinybės uostą!

Viešpats Jėzus moko savo apaštalus ir sekėjus, kaip jie turi pasitikėti savo dangiškuoju Tėvu. "Žvilgterėkite į dangaus sparnuočius: jie nesėja, nei pjauna, nei į kluonus nekrauna; o jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne daugiau verti kaip jie?" (Mt. 6, 26). Ir

toliau vėl kalba Jis taip paprastai ir aiškiai: "Ir kam jūs bailiai rūpinatės drabužiu? Įsižiūrėkite į laukines lelijas, kaip jos auga; jos nesidarbuoja ir neverpia... Taigi, jei Dievas taip apvelka laukinę žolę, kuri šiandien yra, o rytoj metama į krosnį, kaipgi labiau jūs, žmones menko tikėjimo" (Mt. 6, 28-30). Paibaigai dieviškasis Mokytojas dar aiškiau pasako, kas žmogui labiausiai reikalinga: "Taigi, jieškokite visų pirma Dievo karalystės ir jos teisybės, o visa tai bus jums pridėta" (Mt. 6, 33).

Nedūžtantis laivas

Reikia tik stebėtis tuo Jėzaus Kristaus žodžių tvirtumu, kurį Jis parodo, kalbėdamas apie reikalą pasitikėti dieviška Apvaizda. Jis parodo, kad Dievas yra visos gamtos Tvėrėjas, kuris ją palaiko ir ja rūpinasi, nors ji yra laikina, nors jos grožis tik laikinis ir juo tik šiandien tegalima pasidžiaugti. Ir čia pat Jis iškelia žmogaus, turinčio sielą ir teisę paveldėti dangaus karalystę, didžiąją vertę, kartu pridėdamas, kad "jūsų dangiškasis Tėvas" jais — tais gamtos tvariniais — rūpinasi.

Tėvu jis gali būti tik tų, kurie nešioja savyje Jo panašumą. Tuo tarpu visa gamta yra tik kai kurių Jo ypatybių pėdsakai, tik Jo gyvenimo menki šešėliai. Užtat žmogaus vertė, palyginus ją su gamtos tvariniais, yra be galo didelė, nes žmoguje yra Dievo paveikslas ir panašumas. Žmogus turi pasitikėti tuo dangiškuoju Tėvu dėl savo panašumo į Jį, dėl savo sielos, vertos amžinojo gyvenimo su savo Kūrėju.

Dieviškoji Apvaizda žmogaus gyvenime yra tas nedūžtantis laivas, kurį yra pastatęs pats dangiškasis Tėvas. Ji

TERESĖ NEUMANN IR KUNIGAI

1922 metais per Kalėdas Teresė Neumann išgirdo apie vieną mokinį, kuris norėjo eiti į kunigus. Bet jis turėjo sunkia kaklo ligą, kuri trukdė jam stoti seminarijon. Tuomet Teresė apsiėmė už šį mokinuką iškentėti visus skausmus, kad tik jis galėtų tapti kunigu. Ji taip meldėsi: "Viešpatie, aš guliu ir nieko neveikiu, todėl nieko man nepasidarys, jei aš prisiimsiu jo skausmus." Viešpats išklaušė malda: Teresė susirgo sunkia gerklės liga, negalėjo nieko kietesnio valgyti.

1931 metų birželio 30 dieną anas jaunuolis Regensburge buvo iššventintas į kunigus ir laikė savo pirmas Mišias. Tą pačią dieną Teresė jautė didelių skausmus, kad negalėjo nė kalbėti. Bet lygiai 9 valandą, kada anas kunigas aukojo

pirmą savo Mišių auką, nustojo visi skausmai. Nuo tos dienos ji galėjo vėl priimti visą Ostiją.

Prelatas Schuetz, Koelno seminarijos profesorius, savo rašinyje "apie kunigų pašaukimus ir Dievo planus" aprašo savo pasikalbėjimą su Terese Neumann. Tai įvyko 1931 metų gruodžio 10 dieną. Paklausius, kas yra svarbiausia kunigo gyvenime, Teresė lyg koks profesorius atsakė: "Gerasis Išganytojas nori, kad Jūs klierikams paaikšintumėte, jog jie privalo uoliai studijuoti teologiją, bet svarbiausias dalykas būsimiems kunigams yra mistika (mokslas apie tobulumą). Nes mistika yra nuolatinis vaikščiojimas Dievo akivaizdoje, kas padaro nuolankų. Be nusizeminimo kunigas negali nieko gero padaryti".

yra ta kiekvieno priebėga, tas uostas, kuriame prasideda amžinybė. Ji yra tas dieviškas rūpestis, kuris eina iš tėviškos Dievo širdies, mylinčios ir nekada savo vakų neapleidžiančios. Mums reikalinga tik viena sąlyga — pasitikėti dieviška Apvaizda ir leisti Jai vairuoti savo gyvenimo laivelį į tą uostą, kurį Jis pats yra mums paskyręs.

Tarnyba vienam valdovui

Pasitikėjimas Dievo Apvaizda ir Jo tėviška vadovybe reikalauja, kad krikščionis nebūtų, kaip pagonis, kuris taip susirūpinęs žemiškais savo reikalais, tartum viskas tik nuo jo paties rūpesčio priklausytų. Kristus reikalauja, kad Jo mokiniai pažintų savo tikslą, pasitikėtų Dievo tėviškumu ir Jo vadovybėje to vieno tikslo tesiektų. Krikščionis negali tarnauti dviem valdovam: "Negali tarnauti Dievui ir Mamonai" (Mt. 6,24), negali tarnauti dangui ir žemei kartu. Tikras Kristaus sekėjas tegali tarnauti tik vienam Valdovui — Viešpačiui Dievui. Tik bailiai lankstosi kiekvienam, kuris parodo kokios jėgos. Bet bailių karalystė — pragaras.

Ištikimiesiems savo tarnams Jėzus yra pažadėjęs aukščiausią atlyginimą, vertesnę, nei stebuklų darymas ir šios žemės garbė: "ne tuo džiaukitės, kad dvasios jums pasiduoda, bet verčiau džiaugitės tuo, kad jūsų vardai įrašyti danguje" (Lk. 10, 20). Šv. Paulius dar sustiprina mus, sakydamas, "kad šio laiko kentėjimai negali lygintis su būsimąja garbe, kuri bus mumyse apreikšta" (Rm. 8, 18). Dėlto kiekvienam krikščioniui turi būti aiškus Jėzaus paraginimas: "Jei kas nori man tarnauti, tas teseka mane; kur aš esu, ten bus ir mano tarnas" (Jn. 12, 26).

Taip, mūsų ištikimybė vienam Valdovui, pasitikėjimas Juo ir atidavimas Jo rūpesčiui savo gyvenimo — atlyginama niekada nesibaigiančia amžinybe. Tai ir yra mūsų šio gyvenimo tikslas.

.....

▼ Quebec'e, Kanadoje įvyko nelaimė Nepaliaujančios Pagelbos seselių vienuolyne. Rekolekcijas laikanti 83 metų S. Elzbieta, prasidėjus vėtrai, atskubėjo uždaryti savo kambarėlio langą. Tuo tarpu žaibas mirtinai nutrenkė ją.

Kard. J. H. Newmanas

MANO RELIGINIŲ PAŽIŪRŲ ISTORIJA

TARP 1833—1839 METŲ

Antroji dalis

Vertė kun. V. Bagdanavičius, MIC.

(10)

Aš rašiau: “Nes blogis glūdi pačioje dalyko prigimtyje. Mes negalime padaryti nieko geresnio, kaip turėti kantrybės ir, kartu su lažybininku, kuris stebi tragediją, nuolat viltingai laukti laimingos išeities. Nes mes tikime, kad visi nelygumai ir nesklandumai smulkmenose praktiškai visiškai išnyks.”

Atsakymas brošiūros autoriui

Tokia buvo užimta pozicija, toks gyvenimasis ir tokia puolimo taktika, kurios, man atrodė, reikėjo laikytis prieš liberalizmo puolimus, kurių tuojaus reikėjo laukti tiek bažnyčioje, tiek universitete. Puolimas prieš universitetą prasidėjo pirmaisiais Traktatų metais. 1834 m. pats autorius man atsiuntė brošiūrą, pavadintą “Pastabos apie religijos skirtumą, atsižvelgiant ypač į religinę priesaiką universitetuose”.¹⁰ Brošiūroje buvo tvirtinama, kad “tikėjimas yra ne tas pat, kas teologinės pažiūros”; kad yra tik išgalėjęs prietaras sutapatinti metodiškai išvestus teologinius formulavimus su paprasta Kristaus religija; kad Trejybės mokslas yra viena tokių teologinių pažiūrų; to paties pobūdžio yra ir vieno Dievo (unitarijų) mokslas, kad dogma yra sustingusi teologinė pažiūra; kad teorinius samprotavimus visada dar galima pagerinti, kad Anglijos bažnyčia nėra dogminė, nors jos formulavimuose dažnai pasitaiko ir dogminių išsireiškimų.

Paliūdydamas brošiūros gavimą aš parašiau šitokį laišką:

“Jūsų malonumas, pasireiškęs atsiuntimu man savo paskutinės brošiūros, mane įgalina tikėtis, kad jūs man atleisite, jei aš, pasinaudodamas šia pro-

ga, pareikšiu jums savo labai nuoširdų ir gilų apgailestavimą, kad ji buvo atspausdinta. Šios progos aš praleisti negaliu, jei aš noriu likti ištikimas savo rimtam susirūpinimui šiais klausimais.

“Nors ir įvertindamas pamaldų brošiūros toną, aš nedrįstu popieriuje išreikšti savo jausmų apie joje išdėstytus principus. Mano nuomone jie veda prie krikščioniško tikėjimo laivo sudužimo. Aš apgailestauju, kad šiuo pasirodymu yra žengiamas pirmas žingsnis sugriauti tai tarpusavio susipratimo atmosferai, kuri šioje vietoje taip ilgai tęsėsi ir kuri, kartą rimtai sukręsta, sukels sunkiai nugalimų nesklandumų, nes pateisins pastangas tų, kurie naujums priešinasi, jausdami sąžinės pareigą.”

Kai Faetonas¹¹ įsėdo į saulės kariatą, mes, deja, galėjome tik žiūrėti ir laukti, iki jis nuo dangaus nukris. Tačiau tie kraštai, pro kuriuos jis pravažiuoja, nuo šio važiavimo nukencia.

10. Senuosiuose Anglijos universitetuose, kaip Oxforde ir Cambridge, tie studentai, kurie nepriklausė anglikonų bažnyčiai, turėjo pasirašyti ir priesaika patvirtinti tam tikrą tikėjimo išpažinimą. Neanglikonai studentai dėl to turėdavo sąžinės konfliktų. Tikėjimo išpažinimas buvo užsilikęs iš reformacijos laikų ir jo tikslas buvo sulaikyti nuo steigimosi įvairių sektų.

11. Faetonas senovės graikų legendose yra saulės dievo Helio sūnus, kuris vieną dieną išsiprašė savo tėvo pasivažinėti po dangų jo vežimu. Besivažinėdamas ir berodydamas visokias mandrybes, jis būtų uždegęs visą pasaulį, jei Dzeus perkūno žaibu jo nebūtų nutrenkęs. Iš čia kilęs įvairiose kalbose lengvo arkliais traukiamo vežimo pavadinimas — fajetonas.

MARYKNOLIŲ AUKSINIS JUBILĖJUS

Daugelį kartų esame girdėję apie maryknolių vienuolius, kurie yra įsis-teigę užsienio misijoms remti ir dabar jie švenčia 50 metų sukaktį. Vienuolija, kurios nariai vyksta į misijas, yra įsisteigusi 1911 m. birželio 29 d. Nors Bažnyčios gyvenime iš viso 50 metų nėra ilgas laikotarpis, tačiau maryknoliai per tą laiką yra labai daug padarę misijose.

Maryknolių judėjimas Amerikoje buvo pradėtas dviejų Amerikos katalikų kunigų, o šiandien jau yra plati bendruomenė su kunigais ir broliais. Šimtai maryknolių vienuolių dirba 12 valstybių visuose žemynuose. Vienuolijos steigėjai buvo kun. James Walsh iš Bostono ir kun. Thomas Price iš Nort Carolina. Abudu matė, kad Amerika katalikų tikėjimo skleidime gali turėti didelį vaidmenį. Birželio 29 d. 1911 m. popiežius šv. Pijus X davė leidimą įsteigti seminariją, kuri paruoštų jaunus amerikiečius misijų darbui užsieniuose.

Pirmasis maryknolių misionierių būrys išplaukė iš San Francisco uosto 1918 m. rugsėjo mėnesį. Taip kiekvienais metais vis daugiau ir daugiau jų

Vadovaujantis rašytojas, bet ne vadas

Tokia buvo liberalinio puolimo prieš Oxfordo ir Anglijos ortodoksiją¹²⁾ pradžia. Ir jis būtų išlikęs ilgai nesumuštas, jei nebūtų įvykę didelių pasikeitimų jam priešingame sąjūdyje, kuris ir buvo pradėtas tam, kad jam pasipriešintų. Aš, asmeniškai, nebuvau žmogus vadovauti organizacijai. Nuo pat pradžios iki galo aš nebuvau nieko daugiau, kaip vadovaujantis tos krypties autorius. Aš net nenorėjau kuo nors kitu būti.

12. Ortodoksija yra graikiškos kilmės žodis, reiškias tikrą tikėjimą. Tačiau šis žodis įvairiuose raštuose ir įvairiuose kraštuose yra vartojamas skirtinga prasme. Rusijoje ir vidur. Europoje šiuo žodžiu yra vadinamas provoslavų tikėjimas. Anglikonai juo vadina savo tikėjimo išpažinimą. Pilniausia prasme žodis ortodoksija yra vartojamas, kai jis išreiškia visuotinį katalikų tikėjimo išpažinimą.

plaukė į užsienius. Ypač jų daug išvažiavo į Kiniją. Tačiau nuolatinis ir sėkmingas apaštalavimas Kinijoje baigėsi prieš 11 m. kai Kinijos komunistai sukludė jų veiklą. Kinijoje dirbo 210 maryknolių vienuolių, kurių beveik visi sukišti į kalėjimus, nukankinti, sunaikinti, ar ištremti. Tik vienas maryknolių misionierius vysk. Jame Walsh, M. M., iš Cumberland, Md., yra Kinijos kalėjime Šanchajuje, nuteistas 20 metų kalėti. Nuo pirmo išsikėlimo į Kiniją 1918 m., jau 1920 m. maryknoliai išvyko į Korėją, Mandžiūriją ir Havajų salas. 1930 m. maryknoliai išvyko į Japoniją. Antrojo pasaulinio karo metu maryknoliai vienuoliai pradėjo vykti į Lotynų Ameriką.

Vyko į Gvatemalą, Meksiką, Boliviją, Peru ir Čili. Kiti po karo pradėjo vykti į Pietų Aziją, o taip pat į naują sritį Tanganjiką, Rytų Afriką.

Kai 1950 m. Kinijoje misijų veikla buvo sustabdyta, maryknoliai sustiprino savo veiklą Hong Konge, Formozoje ir Filipinuose. Švenčiantiems auksinį jubilėjų popiežius Jonas XXIII parašė sveikinimo raštą, išgirdamas maryknolių veiklą, kurie dirba pirmose Kristaus mokslo skelbimo linijose. Vyriausias maryknolių generolas vysk. Comber.

Šiandien užsienio misijose dirba 3,000 kunigų, 600 brolių, 3,000 seserų ir 150 katekizmo dėstytojų. Afrikoje dirba 800 misionierių, 2,000 dirba Azijoje, 1,000 Pacifiko salose, 400 Centralinėje Amerikoje, 1,000 Pietų Amerikoje ir kitur. Iš to skaičiaus didžiausia dalis yra maryknoliai.

Įvairios vienuolijos daug nusipelnė Kristaus mokslo skleidime vienur ar kitur ir visos jos katalikams brangios. Nors mums lietuviams gal brangesnės ir labiau remtinos lietuviškos vienuolijos, tačiau mes čia nors ir kukliai paminim ir šiuo metu taip pagarsėjusius, auksinę sukaktį švenčiančius maryknolius.

Myk. Muraitis

Kristui ir Bažnyčiai

DIEVO TARNO ARKIV. JURGIO MATULAIČIO

BEATIFIKACIJOS BYLOS**ŽINIOS**

REDAGUOJA MARIJONŲ POSTULACIJA

Nr. 8 (89)

1961 m. rugpiūčio 26 d.

(VIII)

IŠ ATSIMINIMŲ

1915 — 1917

(Čia talpiname kitą ištrauką iš kun. J. Sobczyko atsiminimus, tilpusių mėnesiniame laikrašty „Pro Christo“, 1927 metais).

Su kun. J. Matulevičium turėjau laimės ir vėl susitikti 1915 metais. Tuomet buvau Varšuvos Kunigų Seminarijos auklėtinis ir jis (karo sutrukdytas ir negalėdamas grįžti į Šveicariją, pasiliko Lenkijoje 1914—1918) malonėjo karts nuo karto mane aplankyti. Kaip gervė liaukia lietaus, taip ir aš laukdavau Jo apsilankymų, labai buvau reikalingas šviesių Jo patarimų bei nurodymų.

Rekolekcijos

Ir štai netrukus mums, klierikams, dvasiniai atsigavinti, buvo pakviestas rekolekcijoms vesti kunigas Profesorius (tap buvo bendrai vadinamas Matulevičius). Buvo tai be galo mums gražios dienos ir Dievo malonėmis turiningos! Pasiklausyti rekolekcijų Vedėjo pamokymų sueidavo ne tik klierikai, bet ir profesoriai. Visi buvo sužavėti Matulevičiaus iškalba, tokia, rodos, paprasta, o drauge tokia galinga savo dvasia, kuri dvelkė lyg ugnis iš tų paprastų žodžių.

Ypatingo įspūdžio padarė mums Jo konferencija apie šventumą. Daugeliui mūsų Jo išdėstymas buvo tikra staigmena, sakyčiau lyg koks apreiškimas. Ir daug kas iš mūsų ne tik atydžiai klausėsi, kas buvo sakoma, bet stengėsi patiektas mintis surašyti.

Intelligentai ir Kapelionai

Kad ir gyvenau Seminarijos nuošalume, vis tik mane pasiekdavo gandai apie kun. Matulevičiaus platų veikimą. Čia pažymiu bent porą dalykėlių.

Pasirodo, kad kun. Profesorius ne tik mums, klierikams, suteikė apščiai dvasinio peno per rekolekcijas. Jis buvo pakviestas praveisti rekolekcijas (drauge su Arkiv. Teodorowiczum ir prof. Szlagowskiu) ir pasauliečiams inteligentams. Kuomet apsilankiusiam kun. Matulevičiui pradėjau pasakoti, ką girdėjau apie sakytus inteligentams pamokslus, kad, būtent, klausytojai buvę sužavėti Jo dėstymo gilumu ir apaštališka dvasia — jis kukliai ir paprastai man atsakė: „Nieko ypatingo jiems nedėčiau, o tik aiškinau žmonių katekizmą“.

1917 metais Varšuvoje buvo įvykęs Pirmasis Mokyklų Kapelionų Kongresas. Tam Kongresui vadovauti buvo išrinktas prof. Matulevičius. Teko vėliau girdėti, kad Jo būdas susirinkimui vesti sukėlė didelį pasigėrėjimą ir nuostabą, kad jis savo taktu mokėjo suderinti kilusius dalyviuose skirtingumus pareikštose nuomonėse. Tai jis atsiekė ne tiek savo iškalba ar protavimais, bet labiausiai tuomi, kad sugebėjo iškelti ir sumaniai pabrėžti kiekvieno kalbėtojo nuomonės gerąją pusę.

Bielianai

Tuo laiku arkivyskupas A. Kakows-

ki pavedė Marijonams Bielianus (buvusį Kamedulų vienuolyną Varšuvos priemiestyje). Kun. J. Matulevičius tuojau subūrė dar nedidelę Marijonų saujelę, kurie ligi šiol rusams dar viešpataujant iki 1915 metų, buvo išsiskirstę po vieną įvairiose vietose, į Bielianus ir čia įsteigė pirmąjį Lenkijoje Marijonų vienuolyną su novicijatu. Ir jis pats naujai įstaigai iš karto ir vadovavo. Po jo vadovybe ir aš Bielanuose atlikau mano novicijatą.

Sunkūs buvo tuomet laikai, slėgė kariškoji vokiečių okupacija. Didelis buvo viso ko trūkumas. Tačiau mes naujokai, veizėdami mūsų Magistro pavyzdį, tikrą jo išsižadėjimą ir darbštumą, nenorėjome nuo jo atsilikti ir bandėme dargi jį pralenkti. Kartais buvome taip pavargę nuo darbų, kad atliekant dvasinį skaitymą kai kas ir saldžiai užsnūsdavo, prie stalo sėdėdamas.

Tuo tarpu kun. Matulevičius nepasitenkino vien Marijonų tvarkymu ir auklėjimu. Jis matė didelį vargą žmonių tarpe karui siaučiant, o ypač jam rūpėjo gelbėti, kiek galima, vargšus našlaičius, likusius be tėvų globos. Ir štai jis sumanė Bielanuose įsteigti jiems našlaityną.

Surinko jisai apie 200 berniukų našlaičių ir Bielanų patalpose davė jiems ne tik pastogę, maistą, bet ir mokslą bei auklėjimą.

Su didele nuostaba žiūrėjau, kaip mūsų Profesorius, (taip paprastai vadinavo kun. Matulevičių), dažnai išvykdavo pėsčias į Varšuvą, kad tenai Globos Komitetuose galėtų išprašyti savo našlaičiams reikiamos pašalpos. Jam teko valandomis išstovėti vokiečių įstai-gose, kad gautų jiems maisto, drabužio, kuro.

Ne dyvai, kad, mirus mūsų ark. J. Matulevičiui, vienas buvusiųjų globojamų našlaičių, man parašė tokį laišką: "Iš mano gyvenimo Bielanuose metų gyvai atsimenu, kaip velionis Vyskupas rūpinosi išgauti mums vargšams reikiamo maisto ir drabužių, pakeldamas dėl to daug įvairių nemalonumų ir nepatogumų, kaip antai važinėti ant vežimo anglimis prikrauto iš Varšuvos į Biela-

nus. Drauge su Jumis, Gerbiamasis Kunige, pergyvenu šitą liūdną įvykį, kad netekome mūsų Garbingojo Ganytojo". (7. II. 1927).

UŽRAŠAI

Dievo Tarnas arkivyskupas Jurgis rašė užrašus sau, būdamas Petrapilio Dvasinės Akademijos profesorius ir vėliau marijonų vienuolijos vyriausias vadovas Šveicarijos Friburge. (1910—1914 m.).

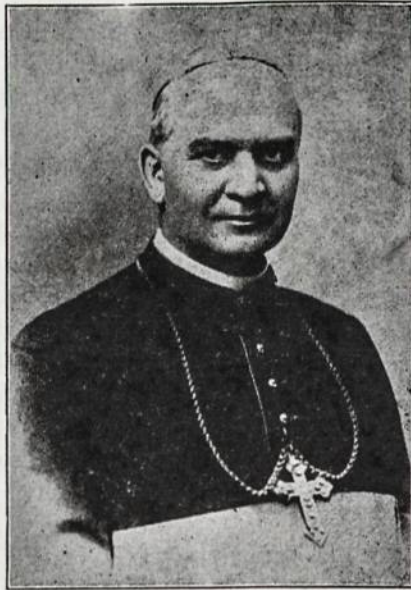
Tuose užrašuose pareikštos mintys, pastabos, pasiryžimai, jo gilus tieson žvelgimas ir visiškas pasiaukojimas tarnauti Dievui ir Bažnyčiai uždega skaitytojo širdį nauju ryžtu, amžinųjų idealų viltimi ir pažadina norą aukotis, o į širdį įpila meilės ugnies.

Visi šie raštai ir užrašai iš gyvenimo Vilniuje metų buvo keliuose egzemplioriuose perrašyti ir sudėti marijonų archyve Marijampolėje. Mes jų šiandien neturėtume, jei ne Dievo Apvaizda. Karui siaučiant ir bolševikams 1944 m. artėjant prie Marijampolės, vienas klierikas, kuris dabar yra kunigas, pasiskolino iš archyvo arkiv. Jurgio raštų nuorašą. Negalėdamas grįžti Marijampolėn, tuos raštus išsivežė Vokietijon, o iš ten į Romą.

Romos marijonai padarė antrą tų raštų nuorašą 6 egzemplioriuose. Ašgi, būdamas Londone, Anglijoje, ir gavęs reikalingus leidinius, išleidau 1953 m. atskira knyga: "Užrašai". Pirmoj daly telpa arkiv. Jurgio mintys, apšvietimai, įkvėpimai ir pasiketinimai. Antroje dalyje — jo laiškų būdingiausias ištraukos. Trečioje dalyje — kun. J. Vaišnoras, MIC, studija apie arkiv. Jurgio buvimą ir gyvenimą Vilniuje. Visa knyga turi 220 pusl. ir kainuoja \$2.50. Įrišta kietais viršeliais.

Tų knygų yra pasilikę nedaug. Jų dar galima gauti — Draugo knygyne. Adresas: 4545 W. 63rd St. Chicago 29. Ill.

Kun. K. A. Matulaitis, MIC

Privačiai maldai, laikant Noveną už ligonius ir prašant Dievo Tarno Arkivyskupo Jurgio užtarimo, galima naudotis Generalinio Postulatoriaus pasiūlytomis maldomis:

NOVENA UŽ LIGONIUS

VIEŠPATIE JĖZAU, kuris užtikrinai mus, kad jei du ar trys bus susitarę ko nors prašyti Dangaus Tėvą Tavo vardu, Jis duos jiems, nuolankiai maldaujame Tavęs: gražink sveikatą ligoniams, jei tai sutinka su Tavo Švenčiausiąja valia, kurie to prašo Tavęs per Dievo Tarno Arkivyskupo Jurgio užtarimą.

Tavyje Viešpatie, viltį padėjau, nebūsiu sugėdintas per amžius.

VISAGALIS AMŽINASIS DIEVE, meilingas visų vargstančiųjų Tėve, priimk nuolankias mūsų maldas, visų nelaimingųjų ir ligonių skausmus bei ašaras, ir, jei sutinka su Tavo valia, per Tavo Tarno Arkivyskupo Jurgio užtarimą, suteik prašantiems sielos ramybę ir kūno sveikatą, kad per likusias savo gyvenimo dienas dėkinga širdimi skelbtų Tavo gerumą. Per Kristų mūsų Viešpatį.

Šventas Dieve, Šventas Galingasis, Šventas Amžinasis, pasi-gailėk mūsų (3 kartus).

Tėve mūsų... Sveika Marija... Garbė...

Visi ligoniai, kurie per arkiv. Jurgio užtarimą atgautų sveikatą, ar gautų kitų prašomų malonių, yra labai prašomi visą įvykį su visomis smulkmenomis: kas sirgo, kokia liga sirgo, kada pradėjo sirgti, ką yra gydytojai sakę, kokiais gydymo būdais naudojosi, kada pradėjo šauktis arkiv. Jurgio užtarimo ir kada yra pasveikę, kad praneštų arba Generaliniam Postulatoriui į Romą: Rev. C. Rėklaitis, MIC., Via Corsica 1. Roma - Italy, arba jo atstovui: Rev. C. A. Matulaitis, MIC, 4545 W. 63rd St. Chicago 29, Illinois.

10
PRAŠO MALDŲ PARAMOS

Gyvenimo sunkenybių prislėgtieji ir ligoniai, pasivesdami Dievo gailestingumui ir Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio užtarimui, prašo mūsų sudėtinių maldų paramos, kad jų prašymai būtų greičiau išklausti.

- F. P. Bellevue, Alta. Prašo sveikatos.
- V. T. Nashua, N. H. Prašo sau sveikatos.
- E. K. Paterson, N. J. Prašo sveikatos Antanui ir dviem vaikam.
- J. A. Gary, Ind. Serga cukrine liga; prašo sveikatos.
- K. D. Toronto, Ont. Prašo sveikatos sau, Albinui, Agnietei ir Stasiui.
- J. G. Chicago, Ill. Prašo sveikatos motinai ir šeimai.
- T. B. Abington, Pa. Prašo sveikatos Ernestui, Viktorijai, Pranui, Marijonai, Petriui visai šeimai ir atsivertimo 3 asmenims.
- L. S. Chicago, Ill. Prašo sveikatos Kostantui.
- K. Z. Spring Valley, Ill. Prašo sveikatos.

- T. B. Milwaukee, Wis. Prašo sveikatos Marvenai, Rožei ir giminėms.
- T. C. Chicago, Ill. Prašo sveikatos 4 ligoniams.
- U. A. Pittsburgh, Pa. Serga dideliais galvos skausmais; prašo sveikatos.
- M. A. Montreal, P. Q. Prašo sveikatos metus sergančiai motinai Onai.
- J. P. Worcester, Mass. Ilgas laikas serga širdimi; prašo geresnės sveikatos.
- J. P. Toronto, Ont. Prašo sau sveikatos ir 4 draugams atsivertimo malonės.
- J. S. Cicero, Ill. Prašo sveikatos.
- V. K. Cicero, Ill. Prašo Onai sveikatos.
- O. K. Chicago, Ill. Prašo sau ir vyrui sveikatos.
- F. P. St. Petersburg, Fla. Prašo sveikatos
- A. B. Chicago, Ill. Prašo vyrui ir sau sveikatos.
- F. Y. Wilkes-Barre, Pa. Ilgus metus serga žaizduotomis kojomis duktė. Jai prašo sveikatos.
- M. S. Chicago, Ill. Prašo sveikatos.

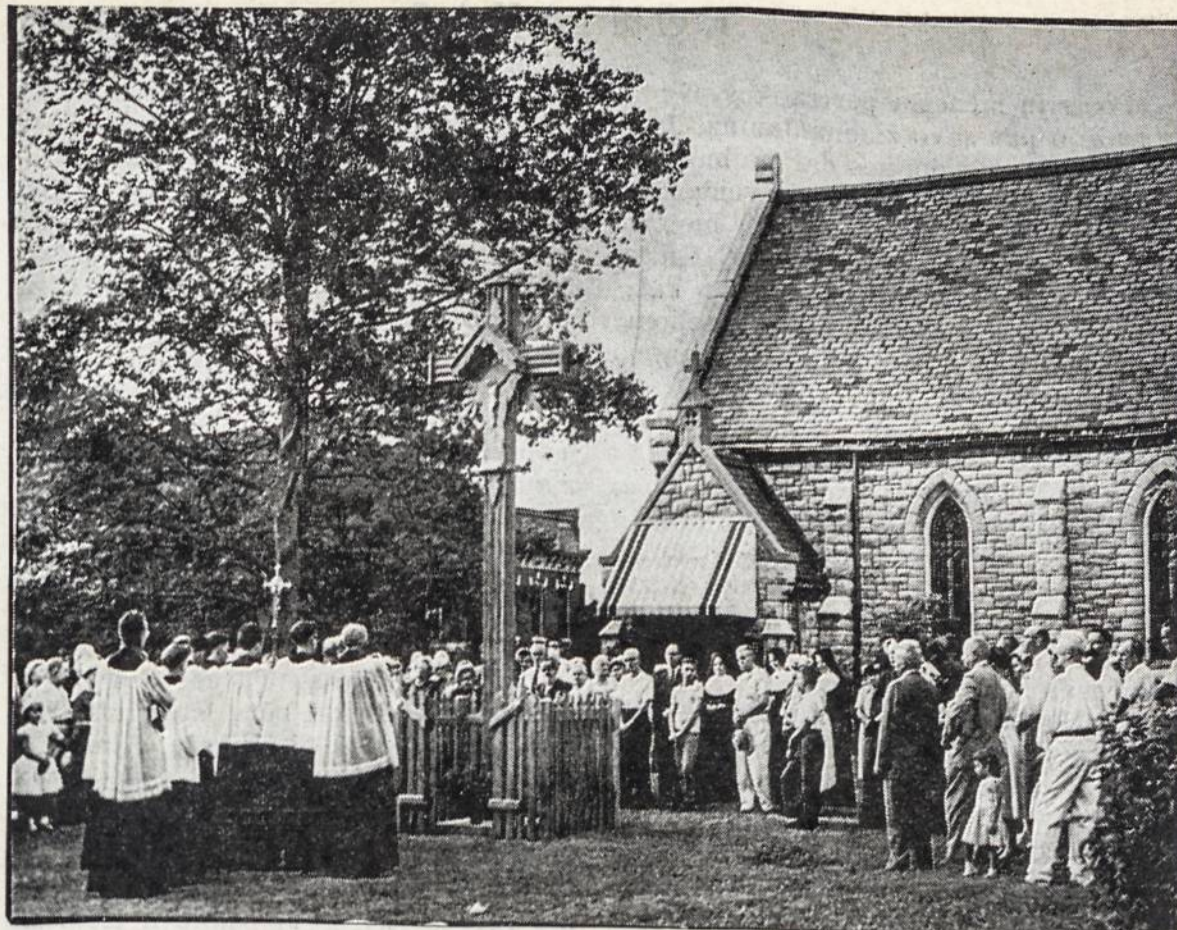
**Dievo Tarno Arkivyskupo Jurgio Beatifikacijos Bylai Vesti
AUKOS**

Gauta Liepos mėn. 1961 (per Kun. K. Matulaitį, MIC.): \$20.00 aukojo N.N. (Marianapolis, Thompson, Conn.); — *po \$10.00:* Petras Dorsha (Chicago, Ill.), Juozas Savelis (So. Boston, Mass), Mrs. Teklė Chareske (Kenosha, Wisc.), Walter Jakuonis (Milwaukee, Wisc.), E. Desris (Kenosha, Wis.); — *po \$5.00:* Kun. Prelatas Jonas Balkūnas (Maspeth, N. Y.). Magd. Slanienė (Maspeth, N. Y.), L. Adamkevičienė (Brockton, Mass.). Ona Mazurkevičienė (Mt. Carmel, Pa.), Anna Lewis (Chicago, Ill.), Ona Levanavičienė (Worcester, Mass.), Ona Kruopienė (S. Boston, Mass.), Jurgis Juodis (Brooklyn, N. Y.), M. Bertonis (Nixon, N. J.): Dr. J. J. Plikaitis (Chicago, Ill.), A.

Pumputis (Maspeth, N. Y.) Agnes Alishauskienė (Scranton, Pa.), Mrs. A. Baranauskas (Chicago, Ill.), J. Auškalnis (Gary, Ind.), Pranas Juknevičius (Wilkes-Barre, Pa.), Ona Burba (Chicago, Ill.); — *po \$3.00:* E. Gudaitienė (Chicago, Ill.), P. Butrimienė (Toronto, Canada), M. Grabauskienė (Worcester, Mass.), Stasys Ralys (Kenosha, Wisc.); — *po \$2.00:* Jonas Matyckas (Richmond Hill, N. Y.), A. Šulaitis (Chicago, Ill.), Margaret Zaramba (Miami, Fla.), B. Danyla (Westfield, Mass.), Stella L. Jasinskienė (Athol, Mass.); — *po \$1.50:* Leonas Prackaila (Cicero, Ill.); *po \$1.00:* Mrs. B. August, Marija Matelis, P. Kuizinas, Pranas Pormalis.

Marijonų Postulacijos Pareiškimas

Popiežiaus Urbono VIII nuostatams nuolankiai paklusnūs pareiškiamo, kad kur "Beatifikacijos Bylos Žiniose" bus minima ant gamtinio pobūdžio įvykiai, tai jiems tik tiek tikėtina, kiek jie remiasi grynai žmonių liulijimu; o kur Dievo Tarnas Jurgis vadina-mas "šventuoju", tai reikia laikyti vien tik privačių asmenų įsitikinimu.

▼ St. Louis, Mo. Liepos 15 d. š. m., dalyvaujant apie 200 lietuvių ir trims kunigams, buvo pašventintas lietuvių parapijos šv. Juozapo baž. šventovėje lietuviškas kryžius. Jis ažuolinis, 19 pėdų aukščio, kainavo 719.00 dol., darytas altorių ir kryžių vietinėje dirbtuvėje. Tas tikėjimo ženklas liūdys miesto gyventojams lietuvių tikėjimą, o saviems

primins tėvynę ir jos kryžiaus kelią.

Kryžiui statyti pinigų telkė komitetas: klebonas kun. Zenonas Gelažius, inž. J. Gumbelevičius, O. Vačiakauskienė, J. Moskus, P. Baltrušaitis ir J. Gudaitis.

Iškilmių metu pamokslą pasakė kun. A. Deksnis, E. St. Louis, Ill. liet, klebonas.

Laiškai redaktoriui

— Širdingai dėkoju už puikią knygą. Siunčiu už ją \$4.00 dol. V. K., Detroit, Mich. 1961. VIII. 28.

— Čekis už "Meilės Ugnis" knygą. Gerai parašyta. A corde

E. Paukštis, Chester, Pa.

— Knygą gavau. Nuoširdžiausiai dėkoju. Ji labai graži ir patraukli, kieknam suprantama. Mielai skaitau, turėdama valandėlę laiko.

J. Nas., Cleveland, O.

1961. rugp. 1 d.

D. G. Tėveli,

Nuoširdžiai dėkoju už prisiųstą knygą: "Meilės Ugnis". Siunčiu 4.00 dol. už knygą. Kita atsiųstoji knygelė "Meilės Sutartis" man teikia daug paguodos. Noriu gauti dar vieną tokią knygelę, kurią nusiųsiu į Australiją savo buv. kaimynams.

Lieku dėkinga,

M. L., Hamilton, Ont.

Po trijų mėnesių pertraukos, Gintaras užėjo pas savo žmoną Janiną. Janina jį į vidų įsileido, nes dar jis buvo jos vyras! Tačiau jos elgesys ir veidas buvo šaltas. Ji buvo ne iš tokių moterų, kad įžeidimus greitai užmirštų! Gintaras pakabino savo palatą ant rūbų kabinos ir žmonos priešakyje ėjo į salioną.

— Jaukus ir pasitikėtinas gyvenimo lizdas, — pasakė jis, ligi šio laiko čia niekas nepasikeitė. Jis į fotelį minkštai įgriuvo.

— Ko tu nori? — paklausė Janina.

Gintaras ramiai grabštelėjo į švarko kišenių ir iš jos bonką konjako ištraukė.

— Vieną stikliuką su tavimi noriu išgerti, — atsakė. Tap pat norėčiau ramiai su tavimi pasikalbėti. Buvo laikai, kada mes karštai mylėjomės.

— Nenoriu daugiau su tavimi kalbėti. Aš ne rudenio vėjas...

— Vadinasi, turėsime per teismą išsiskirti, — suprato Gintaras. — O kas su tavo turtu bus?

— Mano turtas pas mane pasiliks, — atsakė šaltai Janina. Tu nei vieno cento nepamatysi!

Gintaras nusijuokė:

— Jeigu, tu nori, tai tu gali velniškai išdidi pasidaryti... Su tais žodžiais jis atkišo konjako bonką.

— Aš čia atėjau ne bartis, bet... Jis pastatė bonką ant stalo ir atsistojo:

— Janina, tur būt, stikliukus ant senos vietos surasiu? — paklausė.

Janina tylėjo. Paskui pasakė:

— Tavo tiesa, Gintarai, čia ligi šio laiko niekas nepasikeitė, — ji tiriančiu žvilgsniu į jį pažiūrėjo.

Gintaras suradęs stikliukus, atgal sugrižo. Į juos pildamas konjaką pridūrė:

— Tu nepasitiki manimi, Janina?

— Neklysti, Gintarai, aš tavimi kaip leopardu nepasitikiu! Manau, jog tu pas mane atėjai kitokiais reikalais: konjaką ir su kita galėjai išgerti...

Gražiu, bet rūščiu veidu ji prieš Gintarą atsisėdo. Gintaras padavė geros rūšies cigaretę, kurią ji pati užsidegė.

— Taigi, toliau kalbėjo Gintaras, — ir pakėlė stikliuką. Tu dar esi verta, kad šitie stikliukai būtų ištuštinti! Kas bebūtų, bet dabar į svekatą, Janina!

Geriamas konjakas buvo geros rūšies. Janina išsidrąsino:

— Tu esi ypatingas vyras, Gintarai, tavo malonus elgesys gali mus vėl į laimę sugražinti? — Ji pakilo ir išėjo užkandų atnešti.

Gintaras meiliu žvilgsniu palydėjo Janiną. Kai ji į virtuvę įėjo, jis greitai išėmė iš kišenės pakelį baltų miltelių. Juos į Janinos konjaką supylė.

Sugrįžusi Janina, užkandžius ant sta-

Lietuvos Vyčių choras žavėjo Amerikos publiką Tarptautinėje Prekybos parodoje Chicago, Ill.

„Ateities” šokėjai Tarptautinėje Prekybos parodoje.

lo pastatė. Vėl į tą pačią vietą atsisėdo ir nusišypsojo:

— Imki, Gintarai! Jauskis kaip prieš keletą metų!..

— Ačiū, Janina, — ir jis paėmė vieną didelį sausainį. Nešdamas į burną, pamatė ant Janinos konjako menką baltumą. Apie tai jis nebuvo pagalvojęs. Tačiau greitai susigriebė:

— Ar neturėtum prieš, kad aš tą didelį šviesą užgesinčiau. Tu žinai, jog aš prietemoje gerai jaučiuosi, — jis pasilenkė į šoną ir jo drebančios rankos palietė srovės jungtuką.

— Atsargiai! — suriko Janina, nes tas jungtukas netvarkoje...

Pavėlavo pastebėti. Ponas Gintaras popieriaus baltumu į fotelį atgal susmuko. Janina kaip jaunoji prie jo prišoko:

— Gintarai, mielas Gintarai, kas tau atsitiko? Kelkis, skubiai kelkis, nes stikliukai išgaruos...

Gintaras nebegirdėjo. Ji atsiklaupė prie jo ir savo ausį prie krūtinės pridėjo. Širdis tvaksėjo, bet labai silpnai. Janina nuskubėjo prie telefono. Paskambinusi daktarui vėl prie jo sugrįžo.

Dabar su didele jėga jam konjaką į burną supylė, kurį jis į vidurius nurijo. Atsigavo. Janina lengviau atsiduso ir švelniai glostydamą jo šiurkštų veidą, pasakė:

— Tu su pliku migtuku susijungei ir

likai elektros srovės nukrėstas. Gerai, kad dar gyvas išlikai!..

Gintaras pasitempė ir pamatė, kad jo stikliukas pilnas stovėjo, o Janinos ligi dugno buvo išgertas. Bandė atsikelti, bet jo keliai kaip nendrės vėjo pučiamos, linko ir jis vėl bejėgiškai į savo vietą susmuko.

— Kas tau, Gintarai, kur skauda? Greičiau sakyki?!

— Tu savo apnuodytą konjaką man padavei... .

— Aš nežinojau. Tokiame momente man buvo vistiek: tavo ar mano!

Gintaro kumščiai susigniaužė, bet jo kūnas liko bejėgis nelyginant pelų maišas. Begaliniai skausmai raižė jo krūtinę peiliais. Paskui kaip plonas skudurų ryšulys į save sulinko...

Kai Janina ten gailiai verkė, atėjo daktaras, kuris žaibo greitumu išpompavo jo skilvį ir į ligoninę nuvežė. Ligoninėje greitai pasveiko. Pasveikęs visus skausmus užmiršo ir su Janina toliau meiliai gyveno...

Ignas Šmigelskis

žinios iš katalikiškojo pasaulio

A. A. KUN. C. J. JUZAITIS
mirė širdies smūgio ištiktas rugs. 4 d. Valdė dvi
parapijas: Greenup, Ill. ir Casey, Ill. Palaidotas
Chicagoje šv. Kazimiero kapinėse.

Mokytojų bendruomenė

JAV sparčiai auga parapijų mokyklos. Joms mokytojų trūksta. Seserų Kongregacijos nebepajėgia duoti pakankamą mokytojų skaičių. Tenka samdyti pasauliečius ir jiems mokėti apie tris ar keturis kartus daugiau, negu seserims mokytojoms.

Daug kur parapijos neišsigali samdyti pasauliečių mokytojų ir į mokyklą nevisi vaikai gali įtilpti. Jų dalį tenka atiduoti betikybinei pasaulietiška mokyklai.

Padėtį aptarusi L. M., Milwaukee Catholic Herald Citizen 1961 m. liepos 29 d. p. 30, ji siūlo sudaryti parapijose pasauliečių mokytojų bendruomenes, aišku, be vienuolinių įžadų, iš visų tų mokytojų, virėjų, slaugių, kurios netinka vienuoliniam gyvenimui. Ji mano, kad jų bendruomenė galėtų daug padėti

parapijai, gaudamos tokį patį už mokytojavimą atlyginimą, kaip ir vienuolės seserys.

Tam sumanymui laikraštis pritarė. Tenka laukti, kada sumanymas bus įgyvendintas.

“Sielų gaudymas”

Iš Jeruzalės praneša, kad tikinčiųjų žydų partijos atstovas M. Parush patiekęs žydų parlamentui įstatymo sumanymą, kuriuo būtų suvaržytas žydų “sielų gaudymas”. Mat, dabar krikščionių mokyklose mokosi 1.485 vaikai ir valstybėje veikia 230 krikščionys misijonieriai, kurių tarpe yra 60 tikrų žydų.

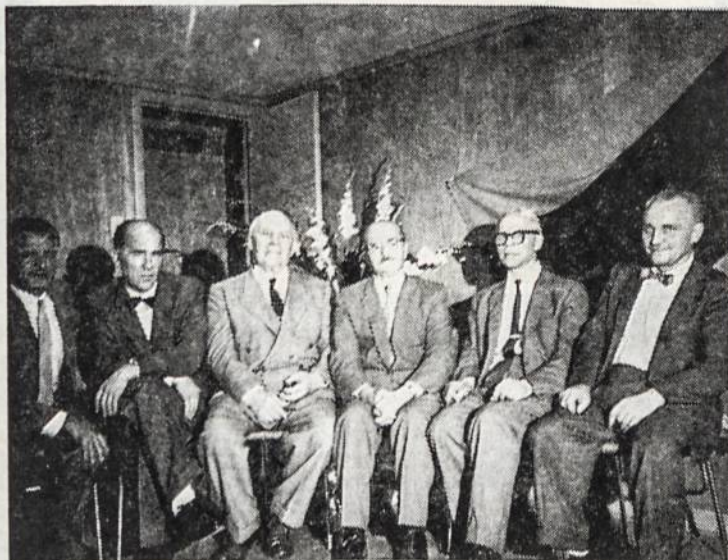
▼ Amerikos katalikų universitetas Washington, DC. susilaukė išmet nepaprastai skaitlingų studentų vasaros kurams. Juos lanko 4.200. Jų tarpe yra 669 vyrai pasauliečiai, 874 mergaitės pasaulietės, 1538 seserys, o likusius sudaro kunigai ir broliai mokytojai.

▼ 50 Katalikų norvegų su Trondheim vyskupu J. Ruth atlankė vietą, kur prieš 960 metų kovoje žuvo šv. Olavas, Norvegijos karalius. Kur mirė karalius, ten jis buvo ir palaidotas. Bet toje vietoje atsivėręs šaltinis, kurio vandeniui daug kas nuostabiai pagijęs. Karaliaus palikai buvo perkelti į Nidaros (Trondheim) katedrą. Bet jai sunykus, nežinoma, kur yra kūnas šv. Olavo palaidotas.

▼ Burmoje yra 85% budistų. Konstitucija duoda tam tikrą tikėjimo laisvę. Bet yra valdžios noras, kad parlamentas paskelbtų Burmą budistų valstybe. Tuo būdu krikščionys ir kiti pasidarytų it svetimi piliečiai. Atsiklausus min. pirmininko U NU, jis negalėjo užtikrinti, kad mažumos nenukentės.

▼ Su nuostaba Lenkijos komunistų vadai sužinojo, kad 80% studentų lanko bažnyčią ir tiki į Dievą, nepaisant visų komunistų bauginimų. Tik 1%, ir tai nepilnas, pasisakę esą priešingi religijai.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

1941 m. Lietuvos laikinosios vyriausybės nariai su konsulu dr. P. Daužvardžiu.

Dr. P. Padalis, prekybos viceministeris, L. Prapuolenis, vienas iš sukilimo ruošėjų, R. Skipitis, užs. reikalų min., J. Ambrozevičius, švietimo ministeris, M. Mackevičius, teisingumo ministeris.

▼ Cleveland, Ohio. Lietuvių salės ir klubo vadovybė, gavus akcininkų pritarimą, įsigijo didelį pastatą su sale, su 1,200 sėdimų vietų, už \$105.000. 185-je gatvėje. Nauja vietovė bus pavadinta "Lithuanian Village". Numatoma parduoti prieš 50 metų įsteigtąją salę. Jos apylinkėje žmonių išvaizda tamsėja, ir lietuviai traukiasi tolyn.

▼ Los Angeles, Calif. Dailių Menų klubas išrinko sekančiam laikotarpiui naują pirmininką, Algirdą Gustaitį. Liepos 29 d. susirinkime išklaudyta II Dainų šventės Briedžio įrekorduotos dainos. Pasidalyta nuomonėmis. Tarė savo žodį ir kviestieji svečiai: J. Gausas, J. Vainauskas, P. Jasiukonis, J. Ažuolaitis, A. Braždys, V. Barmienė, Vl. Pažiūra.

▼ Putnam, Conn. Mergaičių vasaros stovykla veikė visą liepos mėnesį. Buvo 151 mergaitė; jų tarpe net iš Kanados 11. Stovyklą globojo motina M. Augusta. S. M. Paulė, S. M. Bernardeta, S. M. Benedikta ir S. M. Viktorija. Be seselių iš stovyklos kapeliono kun. St. Ylos, mokytojavo: V. Žukauskas, K. Marijošienė, A. Dalangauskaitė ir G. Marijošiūtė.

Stovykla užsibaigė nemažomis iškil-

mėmis, pamaldomis, pikniku ir menine programa. Jos klausėsi pora tūkstančių svečių.

▼ Lietuvių Katalikų Mokslo akademija turi 113 narių. Šiomet, rugsėjo 3 ir 4 d. Chicago, Ill. bus iš eilės penktasis akademijos suvažiavimas. Numatyta trys visumos posėdžiai ir dvidešimt posėdžių atskirų mokslų sekcijų.

Pagrindinė mintis viso suvažiavimo yra išaiškinti šio meto mokslinius klausimus ir kiek jie paliečia katalikiškąją pasaulėžiūrą. Prof. J. Eretas skaitys apie krikščioniškosios kultūros padėtį mūsų amžiuje.

▼ Muzikologijos archyvo tarybą sudaro: globėjai: dr. P. Daužvardis, kun. Br. Markaitis, S.J., prof. J. Žilevičius; kuratorius prof. Vl. Jakubėnas, jo pavaduotojas — J. Bartulis; sekretorius — Ant. Skridulis ir archyvarai: J. Kreivėnas ir Jon. Narukynas.

▼ Didelis Dievo Tarno arkiv. Jurgio Matulaičio gerbėjas, kun. prel. Ignas Kelmelis, šventė birželio 25 d. 45 metų kunigystės sukaktį. Newark. N. J. švč. Trejybės parapijai vadovauja 40 metų. 1962 m. liepos 30 d. jam suėis 80 gyv. metų.

ŠILUVOS MARIJOS MALDOS IR ATGAILOS DIENA

RUGSĖJO MĖN. 10 D. — MARIANAPOLYJE
Thompson, Connecticut

A. a. Kun. J. Navicko, MIC, antkapis Marianapolyje (mirė 1941 m.)

ŠVENTĖS TVARKA:

- 11:00 ryte — Iškilmingos šv. Mišios ir pamokslas.
1:00 p. p. Kryžiaus Kelių ėjimas už pasaulio taiką ir Lietuvos kovotojus už laisvę.
2:30 švč. Sakr. pagerbimas, pamokslas; procesija su švenč. Sakramentu parke, lankant švč. Panelės šventoves.

P a s t a b a:

- Išpažinčių bus klausoma nuo 9:00 iki 11:00.
Maldininkai galės gauti užkandžių ir kavos.
Visų kolonijų Jėzaus ir Marijos mylėtojai yra kviečiami dalyvauti iškilmėse.

T. JUOZAS DAMBRAUSKAS, MIC,
VYRESNYSIS